

REPUBLIKA SLOVENIJA
**DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
ZA REVIZIJO POSTOPKOV
ODDAJE JAVNIH NAROČIL**

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-126/2026-12
Datum: 8. 10. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda kot članov senata v postopku pravnega varstva pri podelitvi »*Koncesij[e] za izvajanje storitev odstranjevanja poškodovanih ali pokvarjenih vozil nad 3.500 kg največje dovoljene mase z avtocest (AC) in hitrih cest (HC) - 9 sklopov - ponovitev*«, na podlagi zahtevkov za revizijo vlagateljev (1) ŽONTA TRANSPORT d.o.o., Trnovlje pri Celju, Gaji 44, Celje, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Ketiš, Janžekovič in partnerji d.o.o., Ulica Vita Kraigherja 8, Maribor (v nadaljevanju: prvi vlagatelj) in (2) DRAGANOVIČ d.o.o., Cesta ob železnici 4, Žalec, ki ga po pooblastilu zastopa odvetnica Klara Kunovar, Ulica Nikola Tesla 15, Domžale (v nadaljevanju: drugi vlagatelj), zoper ravnanje koncedenta DARS d.d., Ulica XIV. divizije 4, Celje (v nadaljevanju: koncedent), dne 8. 10. 2026

odločila:

1. Obravnavanje zahtevkov za revizijo prvega in drugega vlagatelja se združi v en revizijski postopek.
2. Zahtevek za revizijo prvega vlagatelja se zavrne kot neutemeljen.
3. Zahtevku za revizijo drugega vlagatelja se ugotovi in se razveljavi »**ODLOČITEV O IZBIRI KONCESIONARJA** [...]«, št. 313/2026-000264/2025, v sklopu 1.
4. Zahteva prvega vlagatelja za povrnitev stroškov se zavrne.
5. Koncedent je dolžan drugemu vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 7.661,20 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Koncedent je 30. 9. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN007647/2025-EUe19/01) in v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije (pod št. objave 638259-2025) objavil obvestilo o koncesiji; zatem je objavil še pet popravkov.

Koncedent je 29. 7. 2026 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN007647/2025-ODL/01 objavil »ODLOČITEV O IZBIRI KONCESIONARJA [...]«, št. 313/2026-000264/2025.

Iz odločitve med drugim izhaja, da se ponudbe prvega vlagatelja za sklope 1, 2, 5, 6, 7 in 8 kot nedopustne izločijo. V obrazložitvi koncedent pojasnjuje, da je za izkazovanje pogoja za sodelovanje iz točke 3.2 f) Navodil ponudnikom za izdelavo ponudbe (v nadaljevanju tudi: Navodila ali razpisna dokumentacija), ki je določala: »*Ponudnik mora imeti v zadnjih 10 letih pred objavo obvestila o koncesiji vsaj dve leti izkušenj pri opravljanju dejavnosti odstranjevanja poškodovanih ali pokvarjenih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, na javnih cestah.*«, prvi vlagatelj v ponudbi predložil referenčno potrdilo referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., z dne 30. 1. 2026, v katerem je navedeno, da je imel prvi vlagatelj, družba ŽONTA TRANSPORT d.o.o., v obdobju od 30. 6. 2023 do 30. 1. 2026 sklenjeno pogodbo za odstranjevanje poškodovanih ali pokvarjenih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg na javnih cestah, da je dela po tej pogodbi opravil skladno z veljavnimi standardi in da mu navedena pogodba nikoli ni bila odpovedana.

Koncedent je ugotovil, da je bilo ponudbi priloženih osem računov, ki naj bi bili izdani skladno s pogodbo z dne 30. 6. 2023, na katero se sklicuje referenčno potrdilo, vendar je bilo od tega šest računov izdanih pred sklenitvijo navedene pogodbe, zato ne morejo služiti kot dokazilo za izkazovanje referenčnega pogoja. V zvezi s preostalima dvema računoma pa je ugotovil, da pri enem ni šlo za vozilo, katerega največja dovoljena masa bi presegala 3.500 kg, iz drugega pa ni razvidno, da bi šlo za vleko vozila, katerega največja dovoljena masa presega 3.500 kg. Glede na navedeno je bil prvi vlagatelj 20. 3. 2026 pozvan k predložitvi dokazil, iz katerih bi bilo razvidno izpolnjevanje pogojev iz točke 3.2 f) Navodil: dokazilo, iz katerega bi bila razvidna največja dovoljena masa vozila, ki je bilo predmet vleke (npr. delovni nalog), dodatne račune, izdane po pogodbi z dne 30. 6. 2023, dokazila, da so bile storitve iz vseh predloženih računov opravljene po tej pogodbi (delovni nalogi/neposredna naročila s strani referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., izpisek iz poslovnih knjig), ter račune GENA STORITVE d.o.o. (kakor se je tedaj glasila firma prvega vlagatelja), ki se glasijo na referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o. (izstavljene skladno s 4. členom pogodbe z dne 30. 6. 2023), izpiski iz poslovnih knjig/kontna kartica. V dopolnitvi z dne 10. 4. 2026 je prvi vlagatelj navedel, da so bili v ponudbi predloženi računi zgolj informativno kot dokazilo opravljanja dejavnosti in da so bili izstavljeni drugim fizičnim in pravnim osebam, ne v okviru pogodbe z dne 30. 6. 2023 z referenčnim naročnikom ŽONTA, d.o.o., ki je potrdil reference. Dodatno je predložil obračun storitev in najemnin kot dokazilo o opravljenih storitvah po pogodbi z dne 30. 6. 2023 ter delovne naloge, iz katerih naj bi izhajalo, da je po naročilu referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., opravil storitve vleke nad 3,5 t.

Glede na dodatna dokazila je koncedent prvega vlagatelja s pozivom z dne 16. 4. 2026 pozval še k predložitvi računov za storitve, izstavljene končnim uporabnikom (strankam), ki so navedene pod točko I. obračuna z dne 30. 1. 2026 in na delovnih nalogih (gre za osem različnih storitev, in sicer z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15. 10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025), k predložitvi dodatnih dokazil, da so bile konkretne storitve (z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15. 10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025) opravljene na javni cesti ter da so bile storitve opravljene za vozilo, katerega največja dovoljena masa presega 3.500 kg, da predloži izpiske iz poslovnih knjig, iz katerih bo razvidno knjiženje računov za konkretno navedene storitve (z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15.

10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025). V dopolnitvi z dne 20. 4. 2026 je prvi vlagatelj predložil račune referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., izpisek iz njegovih poslovnih knjig ter izjave končnih uporabnikov.

Koncedent je nato s pozivom z dne 14. 5. 2026 prvega vlagatelja pozval še k predložitvi delovnih nalogov za storitve z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15. 10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025 v izvirniku, k predložitvi pogodbe z dne 30. 6. 2023 in aneks št. 1 z dne 29. 1. 2024 v izvirniku, k podaji poimenskih prevzemnikov vozil po vseh osmih delovnih nalogih ter k predložitvi dokazila, kje je bila ta oseba v času oprave storitve zaposlena, k podaji začetne in končne točke opravljene vožnje po vseh osmih delovnih nalogih, k predložitvi potnih nalogov v izvirniku za vsako opravljeno vožnjo po vseh osmih delovnih nalogih ter k podaji pojasnila, zakaj je referenčni naročnik ŽONTA, d.o.o., z računom št. 26-100-000198 z dne 7. 4. 2026 prvemu vlagatelju izstavil račun za najemnino na podlagi pogodbe z dne 30. 6. 2023 le za vozilo z VIN št. ZCFC*****548 in ali to pomeni, da so bile vleke tovornih vozil iz predloženega obračuna storitev in najemnin v obsegu 61 ur izvedene z navedenim vozilom. Prvi vlagatelj je v dopolnitvi dne 19. 5. 2026 navedel, da so že predložene listine – delovni nalogi in pogodba ter aneks v izvirni elektronski obliki (PDF obliki) in naj bi predstavljale pravne izvirnike skladno s 13. členom Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, saj so podatki v listinah dostopni in primerni za kasnejšo uporabo, zato naj bi se elektronska oblika podatkovnega sporočila štela za enakovredno pisni obliki. Prvi vlagatelj je prav tako navedel, da ne razpolaga s klasičnimi izvirniki v fizični (pisni/papirni) obliki, saj ti nikoli niso obstajali. V delu poziva, ki zadeva izvirnike potnih nalogov, je prvi vlagatelj predložil dnevnik voženj v elektronski obliki, za katere je pojasnil, da so bili ustvarjeni naknadno in da zato prihaja do odstopanj med datumi voženj iz delovnih nalogov in dnevniku voženj. Po navedbah prvega vlagatelja naj bi šlo za poslovne partnerje, s katerimi jih veže dolgotrajno sodelovanje in visoka stopnja medsebojnega zaupanja, ter da naj bi bilo izvajanje storitev na terenu prednostno, operativno in tekoče, medtem ko naj bi bila formalna administrativna dokumentacija izdana naknadno. Prvi vlagatelj je še navedel, da je prevzemnik vozil po vseh osmih delovnih nalogih bil odgovorna oseba S. F., ki je bil ves čas zaposlen v družbi referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o. Prvi vlagatelj je v dopolnitvi še navedel začetne in končne točke za vseh osem voženj ter podal pojasnilo, da je bil račun za najemnino izdan izključno za potrebe medsebojne kompenzacije izvedenih vlekov vozil nad 3,5 t, s čimer se je finančno zaprl dolg iz tega naslova v isti višini in da račun nikakor ne pomeni konkretne subsumpcije izvedbe storitev zgolj s tem vozilom.

Koncedent je s pozivom z dne 26. 5. 2026 prvega vlagatelja pozval še k podaji navedb, s katerimi vozili je bila opravljena posamezna vleka tovornega vozila iz predloženih osmih delovnih nalogov, in sicer tako da navede še VIN številke vozil, ter da za te navedbe predloži dokazila. Prav tako ga je pozval k podaji pojasnil, ali njegova navedba, da je S. F. prevzel vsa vozila, s katerimi so bile opravljene vožnje oziroma vleke tovornih vozil iz predloženih osmih delovnih nalogov, pomeni, da je S. F. tudi opravil te vožnje oziroma vleke tovornih vozil, v primeru, da je odgovor na vprašanje pod prejšnjo alinejo negativen, pa še k poimenski navedbi oseb, ki so opravile posamezne vožnje oziroma vleke tovornih vozil iz predloženih osmih delovnih nalogov, in navedbi, pri kom je bila ta oseba takrat zaposlena, ter k predložitvi potnih nalogov (ali drugih ustreznih dokazil) za to. Prvi vlagatelj je dne 27. 5. 2026 podal dopis, v katerem je navedel, da so bile vleke po osmih delovnih nalogih izvedene z vozilom VIN št. ** 327, za katerega so bila priložena vsa dokazila. Prav tako je prvi vlagatelj pojasnil, da je bil S. F. v obdobju opravljanja vlekov zaposlen v družbi referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., vendar naj bi vsa dela, vezana na pogodbo o medsebojnem sodelovanju, izvedel v imenu in za račun prvega vlagatelja, družbe ŽONTA TRANSPORT d.o.o.

Glede na vsa prejeta dokazila in pojasnila koncedent zaključuje in ugotavlja, da prvi vlagatelj za sklope 1, 2, 5, 6, 7 in 8 ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje iz točke 3.2 f) Navodil, pri čemer kot glavne razloge navaja, da:

- prvi vlagatelj po pozivih ni predložil na vpogled izvirnikov pogodbe z dne 30. 6. 2023 in aneksa št. 1 z dne 29. 1. 2024, prav tako ni na vpogled predložil izvirnikov osmih delovnih nalogov za storitve z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15. 10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025, kar predstavlja dvom v avtentičnost dokumentov, saj ni izkazano, da bi izvirno nastali v elektronski obliki (predložene listine so skeni lastnoročno podpisanih listin in skladno z določili Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu ne predstavljajo izvirnikov);
- je prvi vlagatelj navedel, da so bili delovni nalogi izdani naknadno, kar zaseje dvom v pravilnost podatkov na delovnih nalogih;
- datumi izvedbe na nekaterih delovnih nalogih odstopajo od datuma opravljenih voženj po predloženih dnevnikih voženj;
- družba ŽONTA, d.o.o., v celotnem obdobju od 30. 6. 2023 do aprila 2026, ko je bil poslan poziv DARS k dopolnitvi ponudbe, ni izstavila nobenega računa za domnevno opravljene storitve, izstavila ga je šele dne 7. 4. 2026 in to za najem zgolj enega vozila z VIN št. ZCFC*****548, reg. št. *****, ki je vozilo, namenjeno za vleko vozil do 3.500 kg NDM;
- prvi vlagatelj v celotnem obdobju od 30. 6. 2023 do aprila 2026, ko je bil poslan poziv k dopolnitvi ponudbe, ni izstavil nobenega računa za domnevno opravljene storitve vleke, izstavil ga je šele dne 7. 4. 2026 za opravljene vleke po specifikaciji (gre za vleke po osmih delovnih nalogih z dne 1. 8. 2023, 8. 9. 2023, 3. 10. 2023, 4. 9. 2024, 15. 10. 2024, 14. 12. 2024, 23. 10. 2025, 29. 10. 2025);
- je prvi vlagatelj v dopolnitvi ponudbe z dne 19. 5. 2026 navedel, da so se vleke opravile s tremi vozili reg. št. *****, ***** in *****, v dopolnitvi z dne 27. 5. 2026 pa trdi, da naj bi bile opravljene z vozilom VIN št. ** 327, ki predstavlja prikolico in ki je bila predmet aneksa z dne 29. 1. 2024 k pogodbi z dne 30. 6. 2023, torej po tem, ko so bile prve tri od osmih voženj že opravljene (prva 10. 8. 2023, druga 8. 9. 2023 in tretja 3. 10. 2023);
- ni jasno, zakaj je prvi vlagatelj družbi ŽONTA, d.o.o., obračunal najem vozil v obsegu 61 ur (le) za vozilo z VIN št. ZCFC*****548, sicer namenjeno vleki vozil do 3.500 kg NDM, ko pa naknadno trdi, da naj bi bile vožnje opravljene z drugim vozilom, konkretno s prikolico z VIN št. ** 327;
- je prvi vlagatelj navedel, da je vozila po delovnih nalogih prevzel S. F., ki je bil ves čas zaposlen v družbi referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., kar je vprašljivo glede na to, da je iz delovnih nalogov razvidno, da so jih v vlogi prevzemnika vozila podpisovale različne osebe;
- prvi vlagatelj ni izkazal, na kakšni pogodbeni podlagi naj bi S. F. v imenu in za račun prvega vlagatelja izvedel vleke tovornih vozil, čeprav je bil pozvan, da za svoje navedbe poda ustrezna dokazila (pogodba z dne 30. 6. 2023 takšnih določil namreč nima);
- nerazumno je, da bi družba referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., prvemu vlagatelju v najem oddala vozila, potem pa bi vsa dela opravil zaposleni pri najemodajalcu, ki je bil hkrati tudi njegov 100-odstotni družbenik, saj to pomeni, da prvi vlagatelj ni imel vozil v svoji posesti in da sam ni izvajal storitev vleke, kar ni ekonomsko utemeljeno in je tako brez razumne poslovne podlage;
- je iz več delovnih nalogov razvidno, da je kot relacija odvoza naveden »sedež podjetja«, kar se je po naknadno predloženih dnevnikih voženj in podanih pojasnilih prvega vlagatelja, da so bile vožnje opravljene na lokaciji Vransko ali Celje (kjer ima sedež referenčni naročnik ŽONTA, d.o.o.) in ne Maribor (kjer je imel sedež prvi vlagatelj ŽONTA TRANSPORT d.o.o.), izkazalo, da je to sedež podjetja ŽONTA, d.o.o., kar je v nasprotju z namenom pogodbe, definiranim v 1. členu pogodbe z dne 30. 6. 2023.

Koncedent tako na podlagi celovite presoje predloženega referenčnega potrdila, dodatnih pojasnil in vseh naknadno predloženih dokazil ugotavlja, da prvi vlagatelj ni izkazal izpolnjevanja pogoja za sodelovanje iz točke 3.2 f) Navodil, tj. ni izkazal, da ima zahtevane izkušnje. Samo dejstvo, da je referenčni naročnik potrdil obstoj referenčnega posla, ne zadostuje za ugotovitev izpolnjevanja navedenega pogoja, če iz preostalih listin in pojasnil ne izhaja zanesljivo, da je prvi vlagatelj referenčne storitve dejansko opravil sam, v zahtevanem obdobju, v zahtevanem obsegu in na način, kot je bil zahtevan v koncesijski dokumentaciji. V konkretnem primeru so navedbe in predložena dokazila prvega vlagatelja medsebojno neskladni glede okoliščin, ki so bistvene za presojo izpolnjevanja referenčnega pogoja, zlasti glede nastanka in avtentičnosti listin, datumov izvedbe storitev, uporabljenih vozil, oseb, ki naj bi storitve izvajale oziroma prevzemale vozila, ter računovodske oziroma poslovne sledljivosti zatrjevanih storitev. Navedena neskladja po mnenju koncedenta niso zgolj formalne narave, temveč se nanašajo na bistvene elemente referenčnega posla in zato vplivajo na dokazno vrednost predložene reference. Ker iz predloženih listin in pojasnil koncedent ni mogel ugotoviti jasne, verodostojne in prepričljive povezave med prvim vlagateljem, zatrjevanimi vozili, izvajalci storitev in konkretnimi storitvami odstranjevanja poškodovanih ali pokvarjenih vozil nad 3.500 kg NDM na javnih cestah, predloženi referenci ni priznal dokazne vrednosti za izpolnitev pogoja iz točke 3.2 f) Navodil.

Iz odločitve koncedenta še izhaja, da so bile za sklop 1 oddane tri dopustne ponudbe, in sicer s strani drugega vlagatelja ter ponudnikov J.V. Avtovleka Jerneja Kopitar s. p. + Sukič Darko s. p. + Martin Štucin s. p. in Avtovleka SETNIKAR d.o.o. Koncedent je opravil točkovanje vseh treh ponudb in vse tri ponudbe so dosegle enako število točk (5 točk), zato je strokovna komisija koncedenta ob prisotnosti pooblaščenih predstavnikov vseh treh vabljenih ponudnikov dne 2. 7. 2026 izvedla žreb. Izžrebani sta bili ponudbi ponudnikov Avtovleka SETNIKAR d.o.o. in J. V. Avtovleka Jerneja Kopitar s. p. + Sukič Darko s. p. + Martin Štucin s. p.

Prvi vlagatelj je 10. 8. 2026 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se zahtevku ugodi in se razveljavi odločitev o izbiri koncesionarja v vseh točkah, ki se nanašajo na sklope 1, 2, 5, 6, 7 in 8 ter na ponudbo prvega vlagatelja; uveljavlja tudi povrnitev priglasenih stroškov pravnega varstva. Kot revizijske razloge navaja, da:

- je koncedent naknadno zaostрил pogoj za sodelovanje in dokazni standard;
- koncedent ni opravil celovite dokazne ocene;
- neposredno in sorazmerno preverjanje ni bilo izvedeno, saj če je koncedent dvomil o referenčnem potrdilu ali izjavah uporabnikov, bi lahko navedbe neposredno preveril pri podpisnikih;
- odsotnost papirnega izvirnika sama po sebi ne dokazuje neresničnosti vsebine, avtentičnost pa je mogoče preverjati tudi drugače, z izvirno elektronsko datoteko, metapodatki, primerjavo podpisov, izjavo podpisnika in neposredno potrditvijo strank;
- so bili dokumenti v izvorni obliki podpisani elektronsko oziroma na način, da so se izmenjali podpisani skeni po elektronski pošti, nato se je natisnila podpisana pogodba;
- naknadno dokumentiranje ni enako naknadnemu nastanku izkušenj – zaradi specifičnosti dejavnosti vleke vozil (tudi izven rednega delovnega časa) se nalogi za posamezno vleko izpolnjujejo šele po opravljeni vleki oziroma prevozu, zato prihaja (še danes) do določenih anomalij in neskladnosti oziroma zamikov med datumom izvedene storitve vleke in datumi spremne dokumentacije;
- dejstvo, da je bil S. F. zaposlen pri družbi ŽONTA, d.o.o., samo po sebi ne odgovori na vprašanje, komu se opravljena storitev pravno in poslovno pripiše, saj je treba presoditi, kdo je prevzel izvedbo posla, v čigavem imenu in za čigav račun je bila storitev opravljena ter kako sta družbi uredili sodelovanje;

- razhajanja glede vozil zahtevajo konkretno tehnično presojo – prvi vlagatelj priznava, da je treba dosedanja pojasnila o vozilih tehnično dopolniti in povezati z vsako intervencijo;
- neobičajen poslovni model ni sam po sebi dokaz fiktivnosti, odločilna pa so konkretna dejstva (katera storitev je bila opravljena, kdo jo je prevzel v izvedbo, na kateri pogodbeni podlagi, s katerim vozilom in za čigav račun);
- vse povezane družbe in pogodbeni izvajalci vlek poškodovana vozila po opravljeni intervenciji oziroma izvleku vozijo na naslov prvega vlagatelja na lokacijah Gaji 44 ali pa Vransko 57, kjer ima prvi vlagatelj mehanične delavnice in parkirišča (skladno s tem so sestavljeni tudi delovni nalogi);
- ne obstoji zadostna povezava med neskladji in dvehletnim pogojem;
- ni bil enakopravno obravnavan v primerjavi z drugimi ponudniki, zlasti z vidika uporabljenega standarda preverjanja, pri čemer konkretno izpostavi ponudbo ponudnika Draganović d.o.o., ki mu je bila dodeljena koncesija v sklopih 2 in 7, čeprav je bila zanj podana kazenska ovadba, ker naj bi svoji ponudbi priložil ponarejene listine homologacije za več vozil.

Prvi vlagatelj zaključuje, da so zatrjeване kršitve neposredno vplivale na dopustnost njegove ponudbe in na rezultat vseh šestih sklopov.

Drugi vlagatelj je 10. 8. 2026 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se zahtevku ugotovi in se razveljavi odločitev o podelitvi koncesije v sklopu 1; zahteva tudi povrnitev priglašeni stroškov pravnega varstva. Uvodoma navaja, da bi v primeru, če bi koncedent ravnal skladno z določili Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/2019 s sprem.; v nadaljevanju: ZNKP) in skladno z drugimi določili lastne razpisne dokumentacije, moral ponudbo ponudnika Avtovleka Setnikar d.o.o. (v nadaljevanju tudi: izbrani ponudnik) označiti kot nedopustno zaradi neustrezne dopolnitve, tudi če bi bila dopolnitev ustrezna pa mu ne bi smel dodeliti najvišjega možnega števila točk; žreb posledično ne bi bil niti potreben niti dopusten, saj sta bili vloženi zgolj dve popolni dopustni ponudbi z najvišjim možnim številom točk, zaradi česar bi koncedent zadevno koncesijo moral oddati drugemu vlagatelju (in drugemu izbranemu ponudniku, J.V. Avtovleka Jerneja Kopitar s. p. + Darko Sukič s. p. + Martin Štucin s. p.). Drugi vlagatelj tako zatrjuje, da:

- izbrani ponudnik ne izpolnjuje pogoja za sodelovanje, skladno s katerim je moral ponudnik v obdobju zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe in na dan oddaje ponudbe imeti eno vozilo, namenjeno odstranjevanju vozil 7.500 kg skupne mase – izbrani ponudnik je za izpolnjevanje tega pogoja predlagal vozilo, pri čemer iz spremljajoče dokumentacije izhaja, da je to vozilo v relevantnem časovnem obdobju bilo v lasti in imetništvu drugega gospodarskega subjekta (A.);
- izbrani ponudnik v zvezi s pogojem za sodelovanje, skladno s katerim je moral ponudnik v obdobju zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe in na dan oddaje ponudbe imeti eno vozilo, namenjeno odstranjevanju vozil 44.000 kg skupne mase, v ponudbi ni predložil dokazila, da je tako vozilo imel zadnji dve leti pred oddajo ponudbe in ga še ima ob oddaji ponudbe, niti po pozivu pa ni predložil dokazila o imetništvu in registraciji zadevnega vozila v času od 8. 1. 2025 do 7. 1. 2026;
- je koncedent napačno točkoval ponudbo izbranega ponudnika s tem, ko mu je priznal točko po merilu, skladno s katerim se ponudba oceni z dodatno točko, če ima avtodvigalo z vlečno roko 8 t osnega dviga (tudi) sprednji pogon – iz predloženega prometnega dovoljenja in homologacije, ki ju je koncedent določil kot edino relevantno dokazno dokumentacijo, namreč ni razvidno, da bi imelo zadevno avtodvigalo izbranega ponudnika sprednji pogon;
- izbrani ponudnik kljub večkratnim dopolnitvam ni izkazal, da izpolnjuje tehnične pogoje za izvajanje koncesije, saj ni predložil vseh zahtevanih dokazil za vozilo za spremstvo (ni

predložil druge strani homologacije, zaradi česar ni mogoče preveriti in potrditi, da vozilo dejansko predstavlja mobilno delavnico);

- koncedent ni temeljito preveril, ali je ponudba izbranega ponudnika popolna, ob tem pa ga je nedopustno pozival na večkratno dopolnitev, nato pa po drugem pozivu sploh ni preveril, ali je bila dopolnitev dejansko ustrezna – s tem v zvezi pojasnjuje, da izbrani ponudnik za nobeno izmed nominiranih vozil ni predložil slik iz vseh štirih kotov, kot je bilo izrecno zahtevano, po prvem pozivu je predložil slike šasije vseh vozil brez datumov slik, po drugem pozivu pa te slike z ročnim pripisom datumov.

Izbrani ponudnik Avtovleka Setnikar d.o.o. se je o zahtevku za revizijo drugega vlagatelja izjasnil z vlogo z dne 18. 8. 2026. Predlaga, naj koncedent oziroma Državna revizijska komisija zahtevke za revizijo zavrne kot neutemeljen, ter se opredeljuje do vseh navedb drugega vlagatelja.

Koncedent je z dokumentom »*Odločitev*« št. 313/2026-264/2025-rev-z z dne 28. 8. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo prvega vlagatelja. Ponovno podrobno pojasnjuje potek pregleda ponudbe prvega vlagatelja in navaja, da:

- mora koncedent pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati vse listine ponudnika, predložene v ponudbi, in ne sme selektivno oziroma arbitrarno odločati, da bo upošteval zgolj nekatere izmed teh listin;
- je iz pregleda vsebine ponudbe, pozivov in dopolnitev očitno, da je (prvi in vsak nadaljnji) poziv izhajal neposredno iz dokazil oziroma nejasnosti, neskladnosti v dokazilih, ki jih je v ponudbo predložil prvi vlagatelj, nekatere tudi povsem samoiniciativno. Koncedent tudi ni kar neposredno zavrnil dokazne vrednosti predloženega referenčnega potrdila, ampak je prvega vlagatelja k predložitvi dokazil o izpolnjevanju pogoja iz točke 3.2 f) Navodil pozval kar štirikrat. Prvi vlagatelj sam izrecno priznava, da niti s ponudbo niti s štirimi dopolnitvami ponudbe še vedno ni izkazal, da izpolnjuje pogoj iz točke 3.2 f) Navodil;
- so se mu v konkretnem primeru pojavili dvomi v zvezi s predloženim referenčnim potrdilom, dvom pa je zasejal prvi vlagatelj sam že s tem, ko je v ponudbi predložil račune in pogodbo z dne 30. 6. 2023, ki vsebinsko niso skladni s predloženim referenčnim potrdilom;
- je nadaljnje preverjanje verodostojnosti reference terjalo tudi dejstvo, da je izdajatelj referenčnega potrdila družba ŽONTA, d.o.o., ki sama ni oddala ponudbe, je pa ponudbo oddal prvi vlagatelj, ki je tik pred iztekom roka za oddajo ponudb prešel v last edinega družbenika izdajatelja referenčnega potrdila, po izvedeni spremembi lastništva pa je slednji kot direktor prvega vlagatelja spremenil firmo, poslovni naslov in sedež prvega vlagatelja, tako da je sedaj firma prvega vlagatelja izjemno podobna firmi izdajatelja reference, njegov sedež in poslovni naslov pa identičen sedežu in poslovnemu naslovu izdajatelja referenčnega potrdila. Glede na to, da je bila izdajatelju referenčnega potrdila predčasno odpovedana pogodba pri prejšnjem pogodbenem razmerju s koncedentom in bi posledično pri njem lahko bil podan razlog za izključitev, so opisane okoliščine nakazovale, da bi lahko prvi vlagatelj v postopku oddaje koncesije kot lastne poskušal unovčiti reference družbe referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., tak sum pa je od koncedenta terjal nadaljnje preverjanje resničnosti vsebine referenčnega potrdila;
- referenčnega potrdila in izjav končnih uporabnikov ni razvrednotil, ampak je presojal in ocenjeval vsak dokaz posebej in vse skupaj. Pri dokazni oceni se ni omejil samo na nepopolnost notranje administrativne sledi, ampak je ugotovil cel sklop okoliščin, ki povprečno obveščenemu in razumnemu posamezniku onemogočajo sprejem ugotovitve o izpolnjevanju referenčnega pogoja – iz celote predloženih dokazil izhajajo vsebinska, časovna, tehnična in poslovna neskladja, ki jih prvi vlagatelj ni uspel odpraviti z jasnimi, preverljivimi in prepričljivimi pojasnili;

- ni utemeljen očitek, da bi moral koncedent preverjati izjave končnih uporabnikov. Glede na to, da naj bi prvi vlagatelj (takrat še pod firmo GENA STORITVE d.o.o. in s sedežem v Mariboru) storitev opravil z vozilom družbe ŽONTA, d.o.o. (in ne z vozilom prvega vlagatelja), v imenu in na račun družbe ŽONTA, d.o.o. (in ne v svojem imenu in na svoj račun), ki je tudi izstavila račun za opravljen prevoz, da naj bi prevoz opravil zaposleni v družbi Žonta, d.o.o., ki je bil hkrati njen edini družbenik, na relaciji, kjer ima sedež družba ŽONTA, d.o.o. (in torej ne sedež vlagatelja, ki je bil takrat v Mariboru), so končni uporabniki, ki so koristili storitve, na podlagi navedenega lahko sklepali, da je zanje storitev opravila družba ŽONTA, d.o.o., in v tem smislu gre tudi razumeti njihove zaprisežene izjave. Nenazadnje je celo na predpripravljenih izjavah, ki so jih uporabniki podpisali, zapisano, da je »*družba ŽONTA d.o.o. oz. za njo ŽONTA TRANSPORT d.o.o. za nas opravila storitev*«. Da se v tem kontekstu omenja tudi firma prvega vlagatelja (ki sicer v trenutku izvedbe posamezne vožnje sploh še ni imel takšne firme, ampak firmo GENA STORITVE d.o.o.), ni odločilno, saj od tujih subjektov, ki so podpisali izjavo, ni pričakovati, da bodo ločili dva različna subjekta s tako podobnima firmama. Da so bile zaračunane storitve res opravljene, a ne s strani prvega vlagatelja, pa ni dvoma in zato tega dejstva ni bilo smiselno niti potrebno preverjati, saj tudi morebitna potrditev posamezne izvedbe ne bi odpravila odločilnih dvomov glede pravne, poslovne in dejanske pripisljivosti storitev prvemu vlagatelju ter glede vprašanja, ali zatrjevane storitve izkazujejo najmanj dveletno opravljanje dejavnosti v smislu referenčnega pogoja;
- bi bila nepotrebna in nesmiselna preverba resničnosti referenčnega potrdila pri njegovem izdajatelju družbi ŽONTA, d.o.o., saj je personalna struktura prvega vlagatelja in izdajatelja referenčnega potrdila skoraj identična in zato od slednjega ni bilo pričakovati, da bi podal drugačna pojasnila, kot jih je v svojih dopolnitvah prvi vlagatelj;
- oblika in struktura podpisov na dokumentih ne kaže na to, da bi izvirno nastali v elektronski obliki, glede na navedbe prvega vlagatelja o »*skenih*« pa bi morala obstajati vsaj dva papirna izvirnika;
- elektronskim listinam ne odreka dokazne vrednosti zgolj zaradi njihove oblike, saj je odločilno, da prvi vlagatelj ni prepričljivo izkazal njihove pristnosti, časa nastanka, izvora in povezave s konkretnimi poslovnimi dogodki, na katere se sklicuje referenčno potrdilo;
- niso utemeljeni očitki o kršitvi načela enakopravne obravnave ponudnikov, saj je dodatna dokazila in dopolnitve ponudb zahteval od ponudnikov, za katere koncedent dokazil ni mogel pridobiti sam, ter od ponudnikov, ki so predložili ponudbe, za katere so bile v tej fazi ugotovljene pomanjkljivosti v zvezi z izkazovanjem izpolnjevanja zahtev in pogojev iz koncesijske dokumentacije;
- prvi vlagatelj ni konkretizirano izkazal, da bi bil pri ponudniku Draganović d.o.o. podan primerljiv sklop okoliščin, koncedent pa bi ga obravnaval drugače, poleg tega pa se mu pri tem ponudniku ni pojavil dvom v verodostojnost navedb in listin – listina, na katero se sklicuje prvi vlagatelj, sploh ni bila del ponudbene dokumentacije.

Koncedent je z dokumentom »*Odločitev*« št. 313/2026-264/2025-rev-d z dne 28. 8. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo drugega vlagatelja. Pojasnjuje, da izbrani ponudnik pogoj za sodelovanje glede vozila za odstranjevanje vozil do 7.500 kg skupne mase izpolnjuje sam, saj ni bilo zahtevano, da bi moralo biti vozilo v lasti ponudnika, ampak zadostuje, da je ponudnik z vozilom razpolagal na podlagi veljavnega pravnega naslova – bistveno je, da je imel zagotovljeno dejansko in pravno možnost uporabe vozila za izvajanje koncesijske dejavnosti. Skladno s tem je kot dokazilo zahteval dokazilo o lastništvu vozila ali najemno pogodbo ali pogodbo o lizingu. Lastništvo vozila ne pomeni, da bo lastnik tega vozila prevzel v izvedbo tudi del predmeta koncesije in bi zaradi tega moral nastopati kot partner ali podizvajalec; koncesijska dokumentacija tudi ni določala zahteve, po kateri bi morali ponudniki v ponudbi kot podizvajalce priglasiti vse subjekte, na zmogljivosti katerih se sklicujejo. Meni še, da drugi vlagatelj ni zmozel trditveno-dokaznega bremena glede suma o navideznosti predloženih najemnih pogodb. Glede očitka o

neizkazanem razpolaganju izbranega ponudnika z vozilom za odstranjevanje vozil 44.000 kg skupne mase v zadnjih dveh letih koncedent podrobno pojasnjuje, zakaj je iz vseh predloženih dokazil razvidno, da je izbrani ponudnik s priglasiim vozilom razpolagal ves čas od 8. 1. 2021 naprej. Koncedent zanika očitke o napačnem ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika, pri čemer poudarja, da ni nikjer navedel, za dokazovanje točno katere zahteve je zahtevano posamezno dokazilo; podrobneje tudi opisuje, zakaj iz predloženih dokazil izhaja, da ima priglasieno avtodvigalo tudi sprednji pogon – kot ključno navaja, da podatek o tipu vozila (MAN TGS 41.510 8x6) ni razviden le iz dokumenta »*EU DECLARATION OF CONFORMITY FOR MACHINERY*«, ampak tudi iz »*Certifika[a] o skladnosti s tehničnimi in varnostnimi zahtevami za motorno vozilo*« izdajatelja MAN Truck & Bus Slovenija d.o.o., ter iz pogodbe o finančnem leasingu, pri čemer je v stroki splošno znano, da pri proizvajalcu MAN konfiguracija »8x6« pomeni sprednji pogon (vozilo in dve sprednji osi, pri čemer je druga os pogonska). Koncedent dodaja, da je obstoj sprednjega pogona videl tudi na ogledu vozil – sprednji pogon je zlahka viden s pregledom spodnjega dela podvozja. Koncedent zanika očitke, vezan na mobilno delavnico, ter pojasnjuje, da je iz predložene homologacije za zadevno vozilo razvidno, da vozilo predstavlja mobilno delavnico – to je bilo ugotovljeno tudi na ogledu vozila. V zvezi z očitki glede fotografij, dopolnjevanja ponudbe ter neenakopravnosti in nezakonitosti odločitve koncedent kot bistveno navaja, da:

- je izbrani ponudnik predložil barvne fotografije, iz katerih so razvidni štirje različni koti vozila, na fotografijah vozil, šasij in deklaracijskih ploščic pa je pripisan datum nastanka fotografije, s čimer je izpolnil zahteve;
- ni zahteval, da bi morala biti vozila slikana iz vseh štirih strani pod točno določenim kotom ali da bi iz fotografij morala biti razvidna registrska tablica vozila ali za katero vozilo gre ali rotacijske luči;
- ni zahteval, na kakšen način oziroma s kakšno tehnologijo, s tehničnim postopkom, metapodatki oziroma datumskim žigom fotoaparata mora biti pripisan datum nastanka fotografije, niti da bi moral datum biti natisnjen neposredno ob času fotografiranja;
- ZNKP niti nima omejitev dvojnega pozivanja ali sploh določb glede dopolnjevanja ponudb, pa tudi sicer sploh ni šlo za to;
- je ponudnike obravnaval enakopravno, saj je na dopolnitev ponudbe s slikami šasij in deklaracijskih ploščic pozival tudi druge ponudnike (npr. drugega vlagatelja).

Koncedent še pristavlja, da nima podlage za vsebinsko obravnavo navedb, vezanih na sklop 3, saj je že drugi vlagatelj sam priznal, da za tovrstne navedbe nima interesa oziroma aktivne legitimacije.

Koncedent je Državni revizijski komisiji 1. 9. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o obeh predrevizijskih postopkih.

Prvi vlagatelj se do navedb koncedenta ni opredelil.

Drugi vlagatelj se je do navedb koncedenta opredelil z vlogo z dne 2. 9. 2026; meni, da odločitev koncedenta ni pravilna in zakonita, pri čemer mu očita, da v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo nedopustno širi prvotno obrazložitev in s tem podaja obsežno novo argumentacijo v smeri dopustnosti in popolnosti ponudbe izbranega ponudnika, pri tem pa nedopustno razlaga lastno razpisno dokumentacijo v škodo drugega vlagatelja in korist izbranega ponudnika, nadomešča voljo izbranega ponudnika in neenakopravno obravnava ponudnike. Zahteva še, da se ga seznani z izjasnitvijo izbranega ponudnika in se s tem omogoči spoštovanje načela kontradiktornosti. Kot ključno še izpostavlja, da:

- v tem trenutku ni relevantno, ali s strani izbranega ponudnika ponujena vozila dejansko izpolnjujejo razpisne zahteve in pogoje ali ne, ampak ali je izbrani ponudnik oddal ponudbo v skladu z zahtevami koncedentove razpisne dokumentacije ter ali je koncedent ponudbo izbranega ponudnika dejansko obravnaval skladno z določili razpisne dokumentacije;
- izbrani ponudnik ni predložil ustreznih dokazil, s katerimi bi izkazal izpolnjevanje pogojev za sodelovanje;
- koncedent nadomešča voljo izbranega ponudnika glede tega, da bo storitve koncesije izvajal sam, za to pa bo uporabil vozilo (LJ 81-KUM), ki ni v njegovi lasti;
- izbrani ponudnik za subjekte, na katerih kapacitete se sklicuje, ni predložil dokumentacije, ki je bila s tem v zvezi izrecno zahtevana v razpisni dokumentaciji;
- koncedent izbranega ponudnika ni pozval na dejansko dokazovanje obstoja in zlasti izvrševanja predloženih najemnih pogodb;
- ZNKP določa obveznost koncedenta preveriti, ali subjekti, katerih zmogljivosti namerava uporabiti gospodarski subjekt, izpolnjujejo ustrezne pogoje za sodelovanje in ali zanje obstajajo razlogi za izključitev, tega pa koncedent ni storil;
- v konkretnem primeru ni pomembno, ali avtodvigalo ima ustrezno konfiguracijo in sprednji pogon, ampak je pomembno, da iz homologacije ni razvidno, da jo ima.

Drugi vlagatelj sicer umika očitke, vezane na imetništvo vozila LJ SET 006 (WMA...502) v obdobju dveh let pred podajo ponudbe ter glede mobilne delavnice.

Državna revizijska komisija je drugemu vlagatelju 15. 9. 2026 posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 18. 8. 2026; drugi vlagatelj se je do te vloge opredelil z vlogo z dne 18. 9. 2026. Vztraja pri tem, da ponudbena dokumentacija izbranega ponudnika ne vsebuje elementov, s katerimi bi izbrani ponudnik dokazoval in dokazal, da je vozilo LJ 81-KUM imel zadnji dve leti pred oddajo ponudbe in na dan oddaje ponudbe ter da ga bo imel tudi celotni čas trajanja koncesije. Prav tako izbrani ponudnik ni predložil nobene dokumentacije v zvezi s subjektom A., zaradi česar niso bila predložena nobena dokazila glede (ne) obstoja zakonskih razlogov za izključitev (npr. dokazilo o nekaznovanosti, potrdilo o plačanih davkih itd.). Drugi vlagatelj meni, da je dokazal, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje zahtev in pogojev za priznanje sposobnosti ter da iz ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika ne izhaja, da izbrani ponudnik izpolnjuje merila za dodelitev največjega možnega števila točk. Ker posledično zgolj dva od treh ponudnikov izpolnjujeta pogoje za sodelovanje in dosegata najvišje možno število točk, pogoji za izvedbo žreba niso podani, koncesija pa bi morala biti podeljena drugemu vlagatelju in ponudniku J.V. Avtovleka Jerneja Kopitar s. p. + Darko Sukič s. p. + Martin Štucin s. p., ne pa izbranemu ponudniku.

Državna revizijska komisija je 18. 9. 2026 prejela vlogo drugega vlagatelja (ki je hkrati tudi en od izbranih ponudnikov v sklopih 2 in 7), s katero opozarja, da je kot vložnik zahtevka za revizijo prvega vlagatelja na portalu eRevizija navedena družba ŽONTA, d.o.o. (ki ni oddala ponudbe), in ne ŽONTA TRANSPORT d.o.o., zaradi česar bi morala Državna revizijska komisija po uradni dolžnosti ugotoviti, da je revizijski postopek sprožila oseba, ki ni aktivno legitimirana v smislu 14. člena ZPVPJN. Prvi vlagatelj je na opozorilo odgovoril z vlogo z dne 24. 9. 2026; meni, da iz zahtevka za revizijo z dne 7. 8. 2026 jasno in nedvoumno izhaja, da pravno varstvo uveljavlja družba ŽONTA TRANSPORT d.o.o., prilaga pa tudi pooblastilo družbi ŽONTA, d.o.o., za tehnično oddajo in izjavo o naknadni odobritvi procesnih dejanj s strani zakonitega zastopnika družbe ŽONTA TRANSPORT d.o.o.

Po proučitvi vse odstopljene dokumentacije in po proučitvi navedb vlagateljev, izbranega ponudnika in koncedenta je Državna revizijska komisija iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju, odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta prvi in drugi vlagatelj vložila zahtevek za revizijo v istem postopku podelitve koncesije, zato je, zaradi pospešitve obravnavanja, obravnavanje zahtevkov za revizijo združila v en revizijski postopek in sprejela skupno odločitev.

Državna revizijska komisija v zvezi z opozorilom drugega vlagatelja, vezanega na način vložitve zahtevka za revizijo prvega vlagatelja na portalu eRevizija, ugotavlja, da je iz zahtevka za revizijo jasno razvidno, da je vlagatelj tega zahtevka ŽONTA TRANSPORT d.o.o., ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Ketiš, Janžekovič in partnerji d.o.o. Na navedeno ne vpliva dejstvo, da je kot vlagatelj zahtevka za revizijo na portalu eRevizija naveden gospodarski subjekt ŽONTA, d.o.o. – portal eRevizija se skladno s prvim odstavkom 13.a člena ZPVPJN uporablja za elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku ter za zagotavljanje informacij o poteku predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka na portalu javnih naročil, ne pa za identifikacijo vlagatelja in presojo njegove aktivne legitimacije.

Revizijske navedbe prvega vlagatelja je potrebno presojati z vidika prvega odstavka 50. člena ZNKP, skladno s katerim se koncesionar izbere na podlagi meril za izbor, ki jih določi koncedent, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z minimalnimi zahtevami, ki jih je določil koncedent,
- ponudnik izpolnjuje pogoje za sodelovanje in
- ponudnik ni izključen iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja.

Skladno s prvim odstavkom 52. člena ZNKP sprejme koncedent odločitev v zvezi z izbiro koncesionarja najpozneje v 90 dneh od roka za prejem ponudb, odločitev pa mora vsebovati:

- 11

V postopku podelitve koncesije lahko koncedent postavi pogoje za sodelovanje z namenom ugotavljanja sposobnosti ponudnikov. Pogoj za sodelovanje je element, ki mora biti v ponudbi v celoti izpolnjen na način, kot je predviden v razpisni dokumentaciji, in je izključne narave.

Pogoje za sodelovanje koncedent določi v skladu s 46. členom ZNKP. Ta v prvem odstavku določa, da lahko koncedent določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, b) ekonomski in finančni položaj in c) tehnično in strokovno sposobnost.

V skladu z drugim odstavkom 46. člena ZNKP lahko koncedent gospodarskim subjektom kot zahtevo za sodelovanje naloži pogoje, ki so določeni v 46. členu. Koncedent v postopek izbire koncesionarja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvajanje koncesije, ki se podeljuje. Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom koncesije. Glede tehnične in strokovne sposobnosti sedmi odstavek 46. člena ZNKP določa, da lahko koncedent določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje koncesije v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Koncedent lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami. Koncedent lahko domneva, da gospodarski subjekt nima zahtevanih strokovnih sposobnosti, če pri njem zasledi nasprotje interesov, ki bi lahko negativno vplivali na izvajanje koncesije.

Dokazila za ugotavljanje sposobnosti gospodarskih subjektov za sodelovanje v postopku podelitve koncesije ZNKP ureja v 47. členu. Koncedent preveri pogoje za sodelovanje v zvezi s strokovno in tehnično sposobnostjo ter finančnim in ekonomskim položajem ponudnikov na podlagi njihovih izjav in navedb, ki jih morajo priložiti kot dokazila v skladu z zahtevami iz obvestila o koncesiji (peti odstavek 47. člena ZNKP). Pred sprejetjem odločitve o izbiri koncesionarja mora koncedent preveriti vse izjave in navedbe ponudnika, ki je glede na merila predložil najugodnejšo ponudbo (šesti odstavek 47. člena ZNKP).

Koncedent je v razpisni dokumentaciji (v 3. točki razdelka »A. SPLOŠNO« v dokumentu »NAVODILA PONUDNIKOM ZA IZDELAVO PONUDBE«) med drugim določil, da:

- je ponudnik upravičen sodelovati v postopku izbire koncesionarja, če zanj ne obstajajo razlogi za izključitev, kot so podani v nadaljevanju v točkah 3.1 a) do 3.1 g) in so izpolnjeni pogoji za sodelovanje, kot so podani v točkah 3.2 a) do 3.2 h) ;
- izpolnjevanje posameznega pogoja dokazuje ponudnik na način, kot je naveden pri posameznem pogoj;
- bo pred odločitvijo o izbiri koncesionarja preveril obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati koncesijo.

V razpisni dokumentaciji (»NAVODILA PONUDNIKOM ZA IZDELAVO PONUDBE«, razdelek »A. SPLOŠNO«) je koncedent pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost, opredelil pod točko 3.2 (*»Posebni pogoji po petem odstavku 7. člena ZCes-2 in ostali pogoji za tehnično in strokovno Sposobnost«*), pri čemer je pod razdelkom f) navedel:

»Ponudnik mora imeti v zadnjih 10 letih pred objavo obvestila o koncesiji vsaj dve leti izkušenj pri opravljanju dejavnosti odstranjevanja poškodovanih ali pokvarjenih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, na javnih cestah.

Način dokazovanja:

Izpolnjen in podpisan obrazec 3.2 f) - Referenčno potrdilo naročnika storitve«.

Med strankama ni sporno dejstvo, enako pa potrjuje tudi vpogled v ponudbeno dokumentacijo prvega vlagatelja (dokument »*REFERENČNO POTRDILO NAROČNIKA STORITVE*« z dne 30. 1. 2026), da je prvi vlagatelj v zvezi s pogojem za sodelovanje iz točke 3.2 f) razpisne dokumentacije predložil referenčno potrdilo referenčnega naročnika ŽONTA, d.o.o., ki potrjuje, da je prvi vlagatelj dela po 30. 6. 2023 sklenjeni pogodbi za odstranjevanje poškodovanih ali pokvarjenih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, na javnih cestah, opravil skladno z veljavnimi standardi ter da pogodba izvajalcu zaradi kršitve pogodbenih obveznosti ni bila odpovedana; v ponudbi je predloženih tudi osem računov za opravljene storitve. Med strankama prav tako ni sporno, da je prvi vlagatelj, družba ŽONTA TRANSPORT, d.o.o., pred iztekom roka za oddajo ponudb prešel v last edinega družbenika referenčnega naročnika, družbe ŽONTA, d.o.o., pri čemer je v obeh družbah edini družbenik s 100% deležem oseba S. F., prekriva pa se tudi personalna vodilna struktura obeh družb. Hkrati ni sporno, da je bila referenčnemu naročniku predčasno odpovedana pogodba pri prejšnjem pogodbenem razmerju s koncedentom in bi posledično pri njem lahko bil podan razlog za izključitev.

Kot že pojasnjeno, koncedent v skladu z ZNKP preveri pogoje za sodelovanje v zvezi s strokovno in tehnično sposobnostjo ter finančnim in ekonomskim položajem ponudnikov na podlagi njihovih izjav in navedb, ki jih morajo priložiti kot dokazila v skladu z zahtevami iz obvestila o koncesiji. Tudi prvi vlagatelj ne nasprotuje pravici (dolžnosti) koncedenta, da preveri resničnost reference, izpostavlja pa, da se ne strinja z načinom preverjanja in z dokaznim zaključkom.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da ni utemeljen očitek prvega vlagatelja o neenakopravni obravnavi zaradi domnevno različnega standarda preverjanja – ni namreč mogoče ugotoviti, da bi bili tudi drugi ponudniki v zvezi z izpolnjevanjem predmetnega pogoja za sodelovanje v enakem položaju kot prvi vlagatelj, tega pa ne zatrjuje niti prvi vlagatelj sam. V predmetnem postopku pravnega varstva je namreč ena izmed bistvenih ugotovitev ta, da pri prvemu vlagatelju obstajajo specifične okoliščine v zvezi z izkazovanjem referenčnega pogoja iz točke 3.2.f razpisne dokumentacije, ki jih pri drugih ponudnikih ni bilo in ki so narekovale, da koncedent v smislu šestega odstavka 47. člena ZNKP natančno preveri njegove izjave in navedbe. Koncedent je v izpodbijani odločitvi določno in natančno pojasnil, zakaj je podvomil v resničnost reference, pri čemer se njegov razlog nanaša tako na samo razmerje prvega vlagatelja v odnosu do referenčnega naročnika (koncedent je pojasnil, da je izdajatelj referenčnega potrdila družba ŽONTA, d.o.o., ki sama ni oddala ponudbe, je pa ponudbo oddal prvi vlagatelj, ki je tik pred iztekom roka za oddajo ponudb prešel v last edinega družbenika izdajatelja referenčnega potrdila, po izvedeni spremembi lastništva pa je slednji kot direktor vlagatelja spremenil firmo, poslovni naslov in sedež vlagatelja, tako da je sedaj firma vlagatelja izjemno podobna firmi izdajatelja reference, njegov sedež in poslovni naslov pa identičen sedežu in poslovnemu naslovu izdajatelja referenčnega potrdila, kar je ob upoštevanju, da je bila izdajatelju referenčnega potrdila predčasno odpovedana pogodba pri prejšnjem pogodbenem razmerju s koncedentom in bi posledično pri njem lahko bil podan razlog za izključitev, nakazovalo, da bi lahko prvi vlagatelj v postopku oddaje koncesije kot lastne poskušal prikazati reference družbe ŽONTA, d.o.o.) kot tudi na iz ponudbe izhajajočo nedoslednost, saj so bili poleg pogodbe z referenčnim naročnikom z dne 30. 6. 2023 predloženi tudi računi za storitve, ki pa so bile opravljene še pred veljavnostjo pogodbe (tj. v letu 2022) – prvi vlagatelj se do te nedoslednosti v zahtevku za revizijo niti ni opredelil.

Ni mogoče ugotoviti, da naj bi koncedent naknadno zaostрил pogoj za sodelovanje in dokazni standard, kot to meni prvi vlagatelj. Pogoj za sodelovanje se ves čas nanaša na izkaz preteklih izkušenj ponudnika z opravljanjem predmetnih storitev in zgolj na to se je nanašalo koncedentovo preverjanje; kot izhaja iz izpodbijane odločitve, koncedent ponudbe ni zavrnil zaradi tega, ker prvi vlagatelj ne bi izkazoval »*določenega najmanjšega števila intervencij, neprekinjenega*

mesečnega izvajanja, papirnatih izvirnikov vseh operativnih listin, sprotne izdaje računov, izvedbe izključno z lastnimi zaposlenimi, uporabe točno določenega vozila ali posebnega načina obračunavanja med povezanimi družbami» (kot to očita prvi vlagatelj), ampak zaradi tega, ker niti na podlagi po večkratnih pozivih pridobljenih dokazil ni bilo mogoče ugotoviti, da je (katerekoli) referenčne storitve opravil prvi vlagatelj sam (tedaj kot GENA STORITVE d.o.o.). Kot izhaja iz ugotovitev koncedenta, zanj sicer ni sporno, da so bile zadevne storitve avtovleke po predloženih delovnih nalogih za končne stranke dejansko opravljene, saj koncedent kot ključno za obravnavano zadevo izpostavlja (zgolj) to, da ni mogoče ugotoviti, da je te storitve opravil prvi vlagatelj (tedaj kot GENA STORITVE d.o.o.).

Neutemeljen je revizijski očitke prvga vlagatelja o tem, da naj koncedent ne bi opravil celovite dokazne presoje. Ugotoviti je mogoče ravno nasprotno: koncedent se je natančno in zelo izčrpno opredelil do vsakega dokazila posebej, ta dokazila je presojal tudi celovito, pri čemer je ugotovil številne neskladnosti, ki jih prvi vlagatelj (niti v postopku pravnega varstva) ni odpravil oziroma se do njih sploh ni konkretizirano opredelil. V obravnavani zadevi po presoji Državne revizijske komisije ne gre za problematičnost enega od predloženih dokazil in še zlasti ne zgolj za *»nepopolnost notranje administrativne sledi«*, kot to opredeljuje prvi vlagatelj, saj koncedentove ugotovitve in zaključki izhajajo iz celote vseh izčrpno predstavljenih okoliščin. Tudi sicer iz navedb prvga vlagatelja v zahtevku za revizijo v bistvu izhaja strinjanje o obstoju neskladnosti v predloženih dokazilih (npr. glede uporabljenih vozil, glede anomalij in neskladnosti pri navedbi datumov), ki jih prvi vlagatelj niti v zahtevku za revizijo ni v ničemer odpravil – meni celo, da bi bilo treba že predložena dokazila in pojasnila še dodatno dopolniti (glede uporabljenih vozil pri vsaki od intervencij ter glede pravne podlage, na podlagi katere naj bi S. F. – sicer nesporno zaposlen pri referenčnem naročniku ŽONTA, d.o.o., in ne pri prvem vlagatelju – pri posameznih intervencijah deloval za račun prvga vlagatelja). V tem smislu torej prvi vlagatelj priznava, da tudi po številnih dopolnitvah njegove ponudbe še vedno ostaja nejasno, kdo je dejansko opravljal referenčne storitve. Prvi vlagatelj je v zahtevku za revizijo tudi zgolj pavšalno navedel, zakaj naj bi pri datumih izvedenih storitev avtovleke in datumih spremne dokumentacije prihajalo do *»določenih anomalij in neskladnosti«*, pri tem pa niti ni pojasnil, kateri naj bi potemtakem bili pravilni datumi opravljenih storitev (npr. tisti, ki so navedeni na delovnih nalogih, ali tisti, ki izhajajo iz drugih dokazil – npr. predloženih dnevnikov voženj). Prvi vlagatelj se v zahtevku za revizijo sploh ne opredeljuje konkretno do vsake posamezne ugotovitve koncedenta glede vsakega od delovnih nalogov – zatrjevanja prvga vlagatelja niti niso usmerjena v razjasnitev vsake od ugotovljenih neskladnosti v zvezi z izkazom izvedbe priglašениh storitev, pač pa predstavljajo zgolj nekonkretizirane in pavšalne navedbe v smeri, zakaj bi naj vsaka posamezna koncedentova ugotovitev (ne pa tudi vse skupaj) lahko potencialno odkazovala na drugačen zaključek.

Kot utemeljen je mogoče (zlasti glede na korporativno in personalno povezanost prvga vlagatelja in referenčnega naročnika) sprejeti ugovor koncedenta o tem, da bi bila nepotrebna in nesmiselna preverba resničnosti referenčnega potrdila pri njegovem izdajatelju, družbi ŽONTA, d.o.o. Državna revizijska komisija kot utemeljeno pripoznava tudi koncedentovo pojasnilo o neutemeljenosti očitka, da bi moral še dodatno preverjati predložene izjave končnih uporabnikov storitev, prvenstveno že v delu, kjer koncedent pravilno ugotavlja, da se izjave končnih uporabnikov niti ne nanašajo oziroma ne omenjajo družbe GENA STORITVE d.o.o., kot se je v času opravljenih storitev glasila firma prvga vlagatelja, pač pa na družbo ŽONTA, d.o.o. in na družbo ŽONTA TRANSPORT d.o.o., čeprav slednja v času, ko naj bi opravila referenčne storitve, še ni imela take firme. Že v tem smislu ni jasno, kako naj bi izjave končnih uporabnikov kazale na to, da je storitve za njih opravil prvi vlagatelj (tedaj kot GENA STORITVE d.o.o.). Upošteva tudi vse druge okoliščine, ki jih vezano na izjave končnih uporabnikov navaja koncedent (tj. glede tega, kdo in s čigavim vozilom je opravil storitve, na katero lokacijo itd.), ni mogoče kot neutemeljenega sprejeti njegovega zaključka o pomenu izjav končnih uporabnikov za

obravnavani primer oziroma za ugotovitev, da te v ničemer ne potrjujejo, da je storitve opravil prvi vlagatelj (tedaj kot GENA STORITVE d.o.o.) in ne družba ŽONTA, d.o.o.

Upošteva vse navedeno Državna revizijska komisija ne more ugotoviti, da je koncedent pri presoji ponudbe prvega vlagatelja in vseh pridobljenih dokazil napačno ugotovil, da opravljenih storitev avtovleke ni mogoče pripisati prvemu vlagatelju (ŽONTA TRANSPORT d.o.o., prej GENA STORITVE d.o.o.). Na podlagi navedb prvega vlagatelja v dani zadevi ni mogoče zaključiti, da je koncedent kršil določbe ZNKP oziroma ravnal v neskladju z razpisno dokumentacijo, ko je ponudbo prvega vlagatelja zavrnil zaradi neizpolnjevanja pogoja za sodelovanje, ki se nanaša na pretekle izkušnje v zvezi z opravljanjem predmetnih storitev.

Če je mogoče iz vsebine zahtevka za revizijo šteti, da prvi vlagatelj kot razlog za nezakonitost izpodbijane odločitve uveljavlja še odločitev koncedenta, da se koncesija v sklopih 2 in 7 odda (tudi) ponudniku Draganović, d.o.o., pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da prvi vlagatelj ne izkazuje aktivne legitimacije za uveljavljanje nedopustnosti ponudbe tega ponudnika v sklopih 2 in 7, saj tudi morebitna neizbira tega ponudnika v omenjenih dveh sklopih na položaj prvega vlagatelja ne bi mogla več vplivati, upošteva pri tem, da je koncedent koncesijo v sklopih 2 in 7 oddal dvema ponudnikoma, prvi vlagatelj pa ne izpodbija ugotovitev koncedenta glede ponudbe JV Easytrans d.o.o. + Truck Asistenca 24 d.o.o. kot ponudniku, ki mu je bila tudi oddana koncesija v teh dveh sklopih.

Upošteva predhodno navedeno in ugotovljeno je Državna revizijska komisija, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo prvega vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Med drugim vlagateljem in koncedentom je spor glede vprašanja, ali je koncedent kršil določbe ZNKP in razpisne dokumentacije s tem, ko je v sklopu 1 koncesijo podelil izbranemu ponudniku (Avtovleka Setnikar d.o.o.) – drugi vlagatelj zatrjuje, da koncedent te ponudbe ne bi smel oceniti po enem od meril oziroma bi jo moral zavrniti zaradi neizpolnjevanja pogojev za sodelovanje ter neskladnosti z zahtevami iz razpisne dokumentacije, posledično pa koncesijo v tem sklopu podeliti drugemu vlagatelju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je vlagatelj z vlogo z dne 2. 9. 2026 umaknil očitke, vezane na imetništvo vozila LJ SET 006 (WMA...502) v obdobju dveh let pred podajo ponudbe ter glede mobilne delavnice, v posledici česar se Državna revizijska komisija do s tem povezanih očitkov v zahtevku za revizijo ne opredeljuje.

Ocenjevanje ponudbe izbranega ponudnika

Revizijske navedbe drugega vlagatelja glede neustreznega ocenjevanja po enem izmed meril je treba presojati z vidika 49. člena ZNKP, ki določa, da se koncesijska pogodba sklene s koncesionarjem, izbranim na podlagi objektivnih meril, ki so skladna z načeli tega zakona. Merila morajo biti določena na način, da se ponudbe ocenijo pod pogoji dejanske konkurence, tako da je mogoče ugotoviti splošne gospodarske koristi, ki jih bo imel koncedent (prvi odstavek 49. člena ZNKP). Drugi odstavek 49. člena ZNKP med drugim še določa, da morajo merila spremljati podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki, da se oceni, kako ponudba izpolnjuje merila za podelitev koncesije, v primeru dvoma pa mora

koncedent preveriti točnost informacij in dokazil, ki jih je glede meril za podelitev koncesije predložil ponudnik.

Koncedent je v razpisni dokumentaciji (*»NAVODILA PONUDNIKOM ZA IZDELAVO PONUDBE«*) merila opredelil v razdelku *»A. SPLOŠNO«* pod točko 3.3 *»Merila za izbor ponudbe«*, pri čemer je kot eno od meril, upoštevno za vse sklope, navedel:

»Avtodvigalo z vlečno roko 8 t osnega dviga in s sprednjim pogonom – v primeru izpolnjevanja pogoja v preglednici 3.2 pod točko 4 (avtodvigalo za izvleko in reševanje tovornih vozil z vlečno roko nad 8 t osnega dviga z rotacijskimi lučmi, delovnimi lučmi za osvetljevanje okolice in vitlom), se dodeli dodatno 1 točka, v kolikor ima avtodvigalo sprednji pogon

Dokazilo:

- *našteta že v preglednici 3.2«*

V preglednici 3.2 pod točko 4 je kot zahtevano dokazilo opredeljeno *»kot navedeno v točki 3.2 g) zgoraj«*, ta točka pa v zvezi z dokazili vsebuje naslednjo navedbo:

»Način dokazovanja:

- *izpolnjen obrazec 3.2 g) Izjava ponudnika;*
- *izpolnjen obrazec 3.2 g) izjava podizvajalca, če izpolnjuje pogoj iz g1) s podizvajalcem;*
- *v primeru sklicevanja na kapacitete/opremo nominiranega podizvajalca mora ponudnik koncedentu v ponudbi predložiti tudi dogovor oz. pogodbo, s katero se podizvajalec zavezuje, da bo zagotovil kapacitete/opremo,*
- *za vsako vozilo kopijo prometnega dovoljenja in potrdilo o skladnosti (v nadaljevanju: homologacija) za obdobje zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe;*
- *za vsako vozilo dokazilo o lastništvu vozila ali najemno pogodbo ali pogodbo o lizingu oziroma drugo ustrezno pogodbo;*
- *za vsako vozilo barvne fotografije vozila, slikane iz vseh 4 kotov, ter slike številke šasije in deklaracijske ploščice s pripisom dneva nastanka fotografije.«*

Državna revizijska komisija ne more soglašati z drugim vlagateljem v tem, da naj bi razpisna dokumentacija za izkaz, ali ima avtodvigalo (tudi) sprednji pogon, kot upoštevni dokazili dopuščala izključno prometno dovoljenje in homologacijo, saj take omejitve koncedent ni podal ne v okviru razpisne dokumentacije niti kasneje z odgovori na Portalu javnih naročil – iz pojasnila koncedenta na Portalu javnih naročil, na katerega se sklicuje drugi vlagatelj (*»Podatki o ustreznosti vozil se preverjajo iz vseh zahtevanih dokazil.«*) ne izhaja, da ne bi bila upoštevna tudi predložena dokazila, ki sicer niso bila izrecno zahtevana – poudarjeno je zgolj to, da bo koncedent upošteval vsa (in ne le nekatera) zahtevana dokazila, iz česar pa ne izhaja, da ne bo upošteval morebitnih drugih predloženih dokazil. Koncedent je v obravnavanem primeru določno in konkretno pojasnil, iz katerih delov sporne ponudbe je razvidno, da ima zadevno avtodvigalo tudi sprednji pogon, še dodatno pa je poudaril, da je obstoj sprednjega pogona videl oziroma preveril na ogledu vozil. Državna revizijska komisija ne more pritrditi drugemu vlagatelju niti v tem, da *»[...] v konkretnem primeru dejansko ni pomembno ali zadevno vozilo ima ustrezno konfiguracijo in sprednji pogon, ampak je pomembno, da iz homologacije ni razvidno, da jo ima«*; ključno za dodelitev točke v okviru spornega merila je namreč ravno dejstvo, ali vozilo ima sprednji pogon ali ne, pri čemer drugi vlagatelj niti ne zatrjuje niti ne dokazuje, da zadevno avtodvigalo sprednjega pogona ne bi imelo.

Ob upoštevanju vsega navedenega Državna revizijska komisija ne more ugotoviti, da je koncedent ponudbo ponudnika Avtovleka Setnikar d.o.o. napačno ocenil po spornem merilu.

Imetništvo vozila

Revizijske navedbe drugega vlagatelja glede izpolnjevanja pogojev za sodelovanje je potrebno presojati z vidika prvega odstavka 50. člena ZNKP, skladno s katerim se koncesionar izbire na podlagi meril za izbor, ki jih določi koncedent, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) ponudba je skladna z minimalnimi zahtevami, ki jih je določil koncedent,
- b) ponudnik izpolnjuje pogoje za sodelovanje in
- c) ponudnik ni izključen iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja.

Koncedent mora v obvestilu o koncesiji zagotoviti opis koncesije, minimalne zahteve, ki morajo biti izpolnjene, pogoje za sodelovanje in opis meril za izbor (tretji odstavek 50. člena ZNKP).

Skladno s prvim odstavkom 52. člena ZNKP sprejme koncedent odločitev v zvezi z izbiro koncesionarja najpozneje v 90 dneh od roka za prejem ponudb, odločitev pa mora vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika,
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika,
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju,
- v primeru izvedbe pogajanj, kratek opis poteka pogajanj,
- rok, v katerem mora biti sklenjena koncesijska pogodba od pravnomočnosti odločitve, in
- razloge za morebitno odločitev, da ni bila izbrana nobena ponudba ali da se postopek izbire koncesionarja znova začne.

V postopku podelitve koncesije lahko koncedent postavi pogoje za sodelovanje z namenom ugotavljanja sposobnosti ponudnikov. Pogoj za sodelovanje je element, ki mora biti v ponudbi v celoti izpolnjen na način, kot je predviden v razpisni dokumentaciji, in je izključne narave.

Pogoje za sodelovanje koncedent določi v skladu s 46. členom ZNKP. Ta v prvem odstavku določa, da lahko koncedent določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, b) ekonomski in finančni položaj in c) tehnično in strokovno sposobnost.

V skladu z drugim odstavkom 46. člena ZNKP lahko koncedent gospodarskim subjektom kot zahtevo za sodelovanje naloži pogoje, ki so določeni v 46. členu. Koncedent v postopek izbire koncesionarja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvajanje koncesije, ki se podeljuje. Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom koncesije. Glede tehnične in strokovne sposobnosti sedmi odstavek 46. člena ZNKP določa, da lahko koncedent določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje koncesije v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Koncedent lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami. Koncedent lahko domneva, da gospodarski subjekt nima zahtevanih strokovnih sposobnosti, če pri njem zasledi nasprotje interesov, ki bi lahko negativno vplivali na izvajanje koncesije.

Dokazila za ugotavljanje sposobnosti gospodarskih subjektov za sodelovanje v postopku podelitve koncesije ZNKP ureja v 47. členu. Koncedent preveri pogoje za sodelovanje v zvezi s strokovno in tehnično sposobnostjo ter finančnim in ekonomskim položajem ponudnikov na podlagi njihovih izjav in navedb, ki jih morajo priložiti kot dokazila v skladu z zahtevami iz obvestila o koncesiji (peti odstavek 47. člena ZNKP). Pred sprejetjem odločitve o izbiri koncesionarja mora

koncedent preveriti vse izjave in navedbe ponudnika, ki je glede na merila predložil najugodnejšo ponudbo (šesti odstavek 47. člena ZNKP).

Koncedent je v razpisni dokumentaciji (v 3. točki razdelka »A. SPLOŠNO« v dokumentu »NAVODILA PONUDNIKOM ZA IZDELAVO PONUDBE«) med drugim določil, da:

- je ponudnik upravičen sodelovati v postopku izbire koncesionarja, če zanj ne obstajajo razlogi za izključitev, kot so podani v nadaljevanju v točkah 3.1 a) do 3.1 g) in so izpolnjeni pogoji za sodelovanje, kot so podani v točkah 3.2 a) do 3.2 h) ;
- izpolnjevanje posameznega pogoja dokazuje ponudnik na način, kot je naveden pri posameznem pogoju;
- bo pred odločitvijo o izbiri koncesionarja preveril obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati koncesijo.

V razpisni dokumentaciji (»NAVODILA PONUDNIKOM ZA IZDELAVO PONUDBE«, razdelek »A. SPLOŠNO«) je koncedent pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost, opredelil pod točko 3.2 (»Posebni pogoji po petem odstavku 7. člena ZCes-2 in ostali pogoji za tehnično in strokovno sposobnost«), pri čemer je pod razdelkom g) navedel:

»Ponudnik je imel v obdobju zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe, ko je opravljal dejavnost odstranjevanja poškodovanih ali pokvarjenih vozil na javnih cestah, in na dan oddaje ponudbe najmanj:

- g1) dve vozili, namenjeni odstranjevanju vozil 3.500 kg skupne mase; in*
- g2) eno vozilo, namenjeno odstranjevanju vozil 7.500 kg skupne mase z rotacijskimi lučmi, delovnimi lučmi za osvetljevanje okolice in vitlom; in*
- g3) eno vozilo, namenjeno odstranjevanju vozil 44.000 kg skupne mase (avtodvigalo za izvleko in reševanje tovornih vozil z vlečno roko nad 8 t osnega dviga z rotacijskimi lučmi, delovnimi lučmi za osvetljevanje okolice in vitlom).*

Pogoj iz točke g1) lahko ponudnik izpolnjuje s podizvajalcem. V tem primeru mora tak podizvajalec predložiti zahtevana dokazila v preglednici 3.2 v točki 1.

V primeru, da ponudnik pogoj iz točke g1) izkazuje s podizvajalcem, mora podizvajalec prevzeti v izvedbo dela, za katera izkazuje referenco. Ponudnik takšnega podizvajalca tekom izvajanja pogodbe ne sme zamenjati brez izrecnega soglasja koncedenta in ob izpolnjevanju pogojev iz koncesijske dokumentacije. V primeru sklicevanja na reference nominiranega podizvajalca mora ponudnik koncedentu v ponudbi predložiti tudi dogovor oz. pogodbo, s katero se podizvajalec zavezuje, da bo zagotovil kapacitete/opremo.

Način dokazovanja:

- *izpolnjen obrazec 3.2 g) Izjava ponudnika;*
- *izpolnjen obrazec 3.2 g) izjava podizvajalca, če izpolnjuje pogoj iz g1) s podizvajalcem;*
- *v primeru sklicevanja na kapacitete/opremo nominiranega podizvajalca mora ponudnik koncedentu v ponudbi predložiti tudi dogovor oz. pogodbo, s katero se podizvajalec zavezuje, da bo zagotovil kapacitete/opremo,*
- *za vsako vozilo kopijo prometnega dovoljenja in potrdilo o skladnosti (v nadaljevanju: homologacija) za obdobje zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe;*
- *za vsako vozilo dokazilo o lastništvu vozila ali najemno pogodbo ali pogodbo o lizingu oziroma drugo ustrezno pogodbo;*
- *za vsako vozilo barvne fotografije vozila, slikane iz vseh 4 kotov, ter slike številke šasije in deklaracijske ploščice s pripisom dneva nastanka fotografije.»*

Med strankama ni sporno dejstvo, da je izbrani ponudnik za izpolnjevanje pogoja iz podtočke g2) priglasi vozilo z registrsko označbo LJ 81-KUM, za to vozilo pa je v ponudbi poleg fotografij vozila predložil tudi kopiji prometnega dovoljenja z dne 28. 4. 2025 in najemne pogodbe z dne 7. 10. 2026, iz katerih je razvidno, da je lastnik vozila gospodarski subjekt A., izbrani ponudnik pa najemnik vozila. Med strankama tudi ni sporno dejstvo, da je koncedent po pozivu od izbranega ponudnika pridobil še kopijo najemne pogodbe za zadevno vozilo z dne 15. 2. 2022 ter kopijo prometnega dovoljenja z dne 3. 5. 2022, iz katerih je razvidno, da je bil gospodarski subjekt A. tudi tedaj lastnik vozila, izbrani ponudnik pa najemnik.

Iz prvega odstavka 48. člena ZNKP sicer izhaja, da lahko gospodarski subjekt za izpolnjevanje pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ter tehnično in strokovno sposobnostjo po potrebi za posamezno koncesijo uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti. Glede izpolnjevanja pogojev v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo koncesionarja in vodstvenih delavcev podjetja ter izpolnjevanja pogojev v zvezi z ustreznimi poklicnimi izkušnjami pa lahko gospodarski subjekt uporabi zmogljivosti drugih subjektov le, če bodo ti izvajali del koncesije, za katerega se zahtevajo te zmogljivosti. Če želi gospodarski subjekt uporabiti zmogljivosti drugih subjektov, mora koncedentu dokazati, da bo imel na voljo potrebna sredstva, na primer s predložitvijo zagotovil teh subjektov v ta namen. Ni mogoče pritrditi drugemu vlagatelju v tem, da naj bi v obravnavanem primeru koncedent dopustil sklicevanje na kapacitete drugih zgolj v zvezi z vozili iz točke g1), ne pa tudi iz točke g2). Razen določb, ki se nanašajo na sklicevanje na kapacitete oziroma opremo nominiranega podizvajalca (kar v obravnavanem primeru ni relevantno, saj subjekt A. ne nastopa kot podizvajalec) koncedent v razpisni dokumentaciji sploh ni določil omejitev v zvezi z uporabo zmogljivosti drugih subjektov.

V zvezi s statusom subjekta A. je namreč treba pojasniti, da (kot je bilo že navedeno) A. v ponudbi izbranega ponudnika ne nastopa kot podizvajalec. Podizvajalec je v skladu z drugim odstavkom 59. člena ZNKP definiran kot gospodarski subjekt, ki je pravna ali fizična oseba in za koncesionarja, s katerim je koncedent sklenil koncesijsko pogodbo, lahko izvaja storitev ali gradnjo, ki je neposredno povezana s predmetom koncesijske pogodbe. Iz ponudbe izbranega ponudnika ni razvidno, da bi A. prevzel del storitev vleke v lastno izvajanje, z lastnimi vozni, temveč je razvidno, da A. zgolj daje izbranemu ponudniku v najem vozilo (zmogljivost, tehnično opremo) iz točke g2). Kot takega pa ga je treba šteti za subjekt, katerega zmogljivost uporablja izbrani ponudnik v smislu 48. člena ZNKP.

Drugi vlagatelj neutemeljeno razlaga zadevni pogoj za sodelovanje na način, da enači imetništvo z lastništvom. Tudi v kontekstu zahtev razpisne dokumentacije, Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 132/2022 s sprem.) in ZNKP – zlasti zaradi možnosti izpolnjevanja pogojev v zvezi s tehnično in strokovno sposobnostjo z uporabo zmogljivosti drugih subjektov – zahteve (pogoja), da ponudnik »ima« in »je imel« določeno vozilo, ni mogoče tolmačiti izključno na način, da je s tem zahtevano, da je (bil) ponudnik tudi lastnik vozila. Navedena določba tako ne izključuje situacije (kot je to v obravnavanem primeru), kjer ponudnik izkazuje, da ima in je imel zahtevano vozilo v posesti kot najemnik na podlagi najemne pogodbe v smislu razpolaganja s kapaciteto drugega subjekta.

Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v več svojih odločitvah, je vlagatelj tisti, ki mora skladno z razpravnim načelom, določenim v 7. in 212. členu ZPP, v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, zatrjevati dejstva, iz katerih izvirajo domnevne kršitve koncedenta, ponuditi pa mora tudi dokaze, na podlagi katerih je taka dejstva mogoče ugotoviti (prim. tudi drugi odstavek 15. člena ZPVPJN). Zahtevek za revizijo je namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila storil naročnik (koncedent), v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih)

dokazov. Skladno s pravilom o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena morajo biti trditve jasne, določne (konkretizirane) in dokazane, tista stranka, ki določeno dejstvo zatrjuje, pa mora to dejstvo tudi dokazati. Gre za tako imenovano pravilo o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena, v zvezi s katerim posledice nedokazanosti nekega dejstva prizadenejo tisto stranko, ki mora dejstvo, glede na normo materialnega prava, zatrjevati in dokazati. Četudi iz navedenega izhaja, da je trditveno dokazno breme v vzajemni korelaciji, pa je konkretizirano zatrjevanje dejstev predpostavka, ki mora biti izpolnjena, da se dokazovanje sploh izvede. Da bi torej stranka v sporu (lahko) uspela, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretno navede vsa dejstva, ter obenem predlagati dokaze, ki bodo resničnost navedenih dejstev tudi izkazali. Drugi vlagatelj z navedbami o *»utemeljenem sumu«*, da naj bi šlo v zvezi s tem vozilom in predloženo dokumentacijo zgolj za navidezno razmerje, ni navedel nobenih konkretnih dejstev oziroma ničesar o tem, zakaj naj bi bilo razmerje zgolj navidezno; v zahtevku za revizijo je zgolj predlagal, naj *»[...] Državna revizijska komisija pridobi dokazila o imetništvu za čas dveh let pred oddajo ponudbe in na dan oddaje ponudbe izbranega ponudnika, npr. izpis iz tahografov, računovodske izkaze, račune za gorivo in račune za opravljene storitve s tem vozilom, ipd., s čimer bo preverila ali je izbrani ponudnik s tem vozilom dejansko razpolagal in ga imel v celotnem relevantnem obdobju, kot je to zahtevala razpisna dokumentacija«*, vendar pa Državna revizijska komisija glede navedenega pojasnjuje, da izvedba dokazov ne more nadomestiti manjkajoče trditvene podlage, saj ta služi dokazovanju zatrjevanih (konkretnih in določnih) pravno relevantnih dejstev, ne pa dopolnjevanju pomanjkljive trditvene podlage. Dolžnost drugega vlagatelja namreč je, da v zahtevku za revizijo najprej določno navede pravno relevantna dejstva (trditveno breme) in za tem tudi predlaga dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (dokazno breme), v obravnavani zadevi pa drugi vlagatelj ni navedel nobenih pravno relevantnih okoliščin oziroma konkretnih dejstev, na podlagi katerih bi bilo mogoče izpeljati zaključek o navideznosti najemnega razmerja.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da koncedentu ni mogoče očitati ravnanja v nasprotju z ZNKP ali razpisno dokumentacijo, ko je kot zadosten dokaz, da ima izbrani ponudnik zadevno vozilo na voljo (v smislu zadnje povedi prvega odstavka 48. člena ZNKP), upošteval že v ponudbi predloženo najemno pogodbo, ter ko je kot zadosten dokaz, da je zadevno vozilo imel v obdobju zadnjih dveh let pred oddajo ponudbe, hkrati upošteval še najemno pogodbo z dne 15. 2. 2022.

Neutemeljena je navedba drugega vlagatelja v vlogi z dne 2. 9. 2026, da naj bi koncedent nadomeščal voljo izbranega ponudnika glede tega, da bo izbrani ponudnik storitve koncesije izvajal sam, za to pa uporabil vozilo, ki ni v njegovi lasti, saj vse navedeno jasno in pregledno izhaja že iz same ponudbe. Neutemeljena je tudi navedba drugega vlagatelja o tem, da naj izbrani ponudnik za subjekte, na katerih kapacitete se sklicuje, ne bi *»predložil dokumentacije, ki je bila v zvezi s tem izrecno zahtevana v razpisni dokumentaciji [...]«* npr. *»dokazila glede (ne)obstoja zakonskih razlogov za izključitev (npr. dokazilo o nekaznovanosti, potrdilo o plačanih davkih itd.)«*, saj s predmetno razpisno dokumentacijo ni bila izrecno zahtevana predložitve dokumentacije, ki bi se nanašala na subjekte, na katerih kapacitete se sklicuje ponudnik.

Utemeljen pa je očitek drugega vlagatelja o koncedentovi kršitvi določbe drugega odstavka 48. člena ZNKP, skladno s katerim je dolžnost koncedenta, da v skladu s 47. členom ZNKP preveri, ali subjekti, katerih zmogljivosti namerava uporabiti gospodarski subjekt, izpolnjujejo ustrezne pogoje za sodelovanje in ali zanje obstajajo razlogi za izključitev; koncedent mora od gospodarskega subjekta zahtevati zamenjavo subjekta, ki ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje ali v zvezi s katerim obstajajo obvezni razlogi za izključitev, lahko pa od gospodarskega subjekta zahteva zamenjavo subjekta tudi, če v zvezi z njim obstajajo neobvezni razlogi za izključitev. Kot že pojasnjeno, v obravnavanem primeru koncedent sicer ni določil pogojev za sodelovanje, ki bi se nanašali na subjekte, zmogljivosti katerih namerava uporabiti gospodarski subjekt, vendar pa po drugi strani ni preveril, ali pri tem subjektu obstojijo (obvezni) izključitveni razlogi iz 45. člena ZNKP, kot to od njega zahteva drugi odstavek 48. člena ZNKP.

Dopolnjevanje ponudbe

Očitki drugega vlagatelja o tem, da naj koncedent ne bi temeljito preveril, ali je ponudba izbranega ponudnika popolna, da ga je nedopustno dvakrat pozival na dopolnitev ponudbe ter da po drugem pozivu ni preveril, ali je bila dopolnitev dejansko ustrezna (ker naj izbrani ponudnik za nobeno izmed nominiranih vozil ne bi predložil slik iz vseh štirih kotov, ter ker je po prvem pozivu predložil slike šasije vseh vozil brez datumov slik, po drugem pozivu pa te slike z ročnim pripisom datumov), se nanašajo na (že zgoraj citirano) določbo razpisne dokumentacije iz točke 3.2 g), skladno s katero so morali ponudniki kot eno od dokazil v zvezi s pogojem za sodelovanje iz te točke za vsako vozilo predložiti tudi »[...] barvne fotografije vozila, slikane iz vseh 4 kotov, ter slike številke šasije in deklaracijske ploščice s pripisom dneva nastanka fotografije.«

Državna revizijska komisija ne more pritrditi drugemu vlagatelju v tem, da izbrani ponudnik za nobeno od vozil »ni predložil slik iz vseh 4 kotov«, kar drugi vlagatelj utemeljuje s tem, da naj ne bi nobena od predloženih fotografij predstavljala »slike iz kota«. Pregled ponudbe izbranega ponudnika potrjuje, da je v ponudbi za vsako od štirih relevantnih vozil predložil po štiri fotografije, slikane iz štirih različnih zornih kotov (glede na vozila: od spredaj, od strani, od zadaj), iz katerih so torej razvidne vse štiri stranice vseh štirih vozil. Razpisna dokumentacija ni vsebovala zahteve, iz katerih (štirih) kotov bi naj bila vozila fotografirana, zlasti pa ne nedvoumne zahteve, da bi morali biti na vsaki od fotografij razvidni po dve stranici vozila, registrska tablica, rotacijske luči itd., kot to neutemeljeno navaja drugi vlagatelj. Drugi vlagatelj zgolj pavšalno navaja, da naj iz slik iz strani ne bi bilo »mogoče preveriti, za katero vozilo dejansko gre in ali slika dejansko paše k temu vozilu« – Državna revizijska komisija pristavlja, da je izbrani ponudnik zadevna štiri vozila natančno opredelil z navedbo identifikacijske številke (VIN) v obrazcu »IZJAVA PONUDNIKA – VOZILA«, za ta vozila predložil tudi ustrezajoče kopije prometnih dovoljenj, potrdil o skladnosti itd., predložene fotografije pa tudi po oceni Državne revizijske komisije ustrezno prikazujejo ta štiri vozila (vozili IVECO in Renault, namenjeni odstranjevanju vozil skupne mase 3.500 kg, vozilo MAN, namenjeno odstranjevanju vozil skupne mase 7.500 kg, in še eno vozilo MAN, namenjeno odstranjevanju vozil skupne mase 44.000 kg).

Drugi vlagatelj koncedentu očita tudi dvakratno pozivanje na dopolnitev ponudbe. Dejansko stanje je med strankama nesporno, namreč da izbrani ponudnik v ponudbi ni predložil zahtevanih slik številke šasij s pripisom dneva nastanka fotografije, da je po prvem pozivu koncedenta predložil slike šasij brez pripisanega dneva nastanka fotografije, ter da je po drugem pozivu predložil te fotografije z navedbo datuma.

V razpisni dokumentaciji je koncedent v poglavju »E. ODPIRANJE, PREGLED IN OCENJEVANJE PONUDB« med drugim navedel:

»22 Dopustne dopolnitve, popravki, spremembe ali pojasnilo ponudbe

Če v postopku pregleda in ocenjevanju ponudb koncedent ugotovi, da so ali se zdijo informacije ali dokumentacija iz ponudbe nepopolne ali napačne oziroma če dokumenti manjkajo, lahko gospodarski subjekt pozove, da v ustreznem roku predloži manjkajoče dokumente ali dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacijo in sicer samo, če določenega dejstva ne bo mogel preveriti sam.«

Koncedent v razpisni dokumentaciji ni določil ničesar glede večkratnega pozivanja na dopolnitev ponudbe, pa tudi ZNKP ne vsebuje določb, ki bi se nanašale na dopolnjevanje, popravljanje ali pojasnjevanje ponudb. Ne glede na to pa Državna revizijska komisija opozarja na spoštovanje

temeljnih načel enakopravne obravnave gospodarskih subjektov (6. člen ZNKP) in transparentnosti (7. člen ZNKP) ter na sodno prakso Sodišča Evropske unije v sodbah v zadevah C-599/10, SAG ELV Slovensko, ter C-336/12, Manova, ki se sicer nanaša na javnonaročniško direktivo, je pa smiselno uporabljiva tudi za obravnavano zadevo, ki se nanaša na koncesijsko direktivo. V skladu z navedeno sodno prakso predložene ponudbe načeloma ni več mogoče spreminjati niti na pobudo naročnika (koncedenta) niti na pobudo ponudnika. Upošteva se navedeno torej naročnik (koncedent) od ponudnika, katerega ponudba po njegovi oceni ni natančna ali skladna s tehničnimi specifikacijami iz razpisne dokumentacije, ne more zahtevati pojasnil. Vendar pa, kot je zapisalo Sodišče Evropske unije, pravo Evropske unije na področju javnih naročil ne nasprotuje temu, da je mogoče podatke v zvezi s ponudbo v nekaterih točkah popraviti ali dopolniti v omejenem obsegu, zlasti če očitno potrebujejo zgolj pojasnitev, ali zaradi odprave očitnih materialnih napak. Pri uporabi pravice do odločanja po prostem preudarku, ki jo ima glede možnosti, da od ponudnikov zahteva pojasnila ponudbe, mora naročnik (koncedent) ponudnike obravnavati enako in lojalno, tako da zahteva po pojasnilih na koncu postopka izbire ponudb glede na izid tega postopka ne daje vtisa, da je neupravičeno koristila oziroma škodovala enemu ali več gospodarskim subjektom, na katere je bila naslovljena, ali da je pripeljala do nedovoljenih pogajanj med naročnikom (koncedentom) in ponudnikom. Naročnik (koncedent) mora seveda v vseh fazah postopka oddaje javnega naročila, tudi v postopku pregleda in morebitnega dopolnjevanja ponudb, ravnati v skladu s temeljnimi načeli javnega naročanja, zlasti v skladu z načelom preglednosti in načelom enakopravne obravnave ponudnikov.

V obravnavanem primeru po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče ugotoviti, da bi bili zaradi dopolnjevanja ponudniki postavljeni v neenakopraven položaj (koncedent je na dopolnitve ponudb pozival tudi druge ponudnike, med drugim tudi drugega vlagatelja) ali da bi drugi poziv koncedenta izbranemu ponudniku na navedbo datuma na fotografijah morebiti predstavljal (nedovoljena) pogajanja – gre zgolj za fotografije številke šasije, ki so bile že opredeljene v ponudbi – izbrani ponudnik je namreč za izpolnjevanje pogoja za sodelovanje relevantna vozila v obrazcu »IZJAVA PONUDNIKA – VOZILA« opredelil z identifikacijsko številko (VIN oziroma številka šasije), te iste identifikacijske številke pa so za vsako posamezno vozilo razvidne tudi iz ponudbi priloženih kopij prometnih dovoljenj, potrdil o skladnosti in fotografij deklaracijskih ploščic. Upošteva se navedeno tudi ni utemeljen očitek drugega vlagatelja, vezan na datum nastanka fotografij po roku za predložitev ponudb, saj je iz celote vseh predloženih dokumentov in dokazil jasno razvidno, da so zadevna vozila s temi identifikacijskimi številkami obstajala že v času poteka roka za predložitev ponudb, pa tudi ne očitek, vezan na ročen pripis datuma na fotografijah, saj razpisna dokumentacija ni vsebovala zahtevanega načina prikaza datuma.

Sklepno

Ker je torej drugi vlagatelj v obravnavani zadevi izkazal, da koncedent v posledici opustitve preverbe gospodarskega subjekta A. (katerega zmogljivost namerava uporabiti izbrani ponudnik), kot to določa drugi odstavek 48. člena ZNKP, ni imel podlage za zaključek, da za ta gospodarski subjekt ne obstojijo razlogi za izključitev, tako pa tudi ne podlage za zaključek, da izbrani ponudnik izpolnjuje pogoj za sodelovanje, v zvezi s katerim se sklicuje na zmogljivost tega gospodarskega subjekta [točka b) prvega odstavka 50. člena ZNKP], je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo drugega vlagatelja ugodila in razveljavila »ODLOČITEV O IZBIRI KONCESIONARJA [...]«, št. 313/2026-000264/2025, v sklopu 1.

Državna revizijska komisija koncedenta (z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen) na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka podelitve koncesije sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZNKP. Če se bo koncedent odločil, da bo v sklopu 1 nadaljeval postopek podelitve koncesije, mora ponovno

presojo ponudbe izbranega ponudnika opraviti skladno z ZNKP (zlasti glede preverbe gospodarskega subjekta A. v smislu drugega odstavka 48. člena ZNKP) ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Prvi vlagatelj ni uspel z zahtevkom za revizijo, zato je Državna revizijska komisija zavrnila njegovo zahtevo za povrnitev stroškov (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je prvi vlagatelj preplačal zakonsko določeno višino takse za vložitev zahtevka za revizijo. V obravnavanem primeru se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev o izbiri koncesionarja, zato taksa za predrevizijski in revizijski postopek upošteva tretji odstavek 71. člena ZJPVPJN znaša 1.000,00 EUR. Ker je vlagatelj takso za predrevizijski in revizijski postopek namesto v višini 1.000,00 EUR plačal v višini 6.000,00 EUR, bo Državna revizijska komisija o vračilu preplačanega dela takse vlagatelju v znesku 5.000,00 EUR odločila v skladu z določbo 72. člena ZPVPJN.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 4. točke izreka tega sklepa.

Drugi vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogah z dne 2. 9. 2026 in 18. 9. 2026 zahteval povrnitev priglašenih stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik (koncedent) iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Ker je v konkretnem primeru zahtevek za revizijo utemeljen, je torej drugi vlagatelj na podlagi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je drugemu vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 1.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tarifne številke 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 6.588,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (drugi vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenega stroška odvetniške storitve za sestavo vlog z dne 2. 9. 2026 in 18. 9. 2026, s katerima se je opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo in do vloge izbranega ponudnika, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN, v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe v teh vlogah niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 7.661,20 EUR, ki mu jih je koncedent dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude

skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 5. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, v 30 dneh od vročitve te odločitve, in sicer neposredno pisno pri sodišču, po pošti ali po elektronski poti (portal eSodstvo).

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- prvi vlagatelj – po pooblaščenju,
- drugi vlagatelj – po pooblaščenju,
- koncedent,
- izbrani ponudniki,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.